

United States Army: 1939-45

Před vypuknutím druhé světové války měla US Army jen malou profesionální armádu o síle 175,000 mužů. Po německé invazi do Polska v září 1939, general [George Marshall](#), nový náčelník štábu(Chief of Staff), se rychle snažil zlepšit schopnost vojska k možnému válečnému konfliktu.To představovalo i rozhodnutí vyrobit moderní tanky,jako například [Grant M3](#).

V roce 1940 Spojené státy povolaly do zbraně 1,400,000 mužů. Japonský útok na [Pearl Harbor](#) měl za následek další expansi amerických ozbrojených sil.V období dalších tří let měly Spojené státy téměř 100 divizí. (76 pěších , 16 obrněných , 5 leteckých a 2 divize kavalérie.)

První významnější bojová zkušenost US Army byla v Tunisu proti vojsku generála Rommela,ale největší válečná akce byla v jihozápadním Pacifiku pod vedením generála [Douglase MacArthura](#) v soustředěném útoku kolem Rabaulu, v létě r.1942. Tento útok byl klíčem k japonské vojenské a letecké základně na Šalamounových ostrovech(7 srpna přistání na Guadalcanalu) .Deset významných pozemních bitev a sedm námořních, hovoří o těžkých bojích v této oblasti.

V r. 1944 se stává general [Dwight Eisenhower](#) velitelem [Operace Overlord](#), vylodění spojeneckých vojsk v Normandii.Přes milion mužů ve vojenských jednotkách a další dva miliony lidí, zaměstnaných organizačně kolem podpůrných služeb v této operaci bylo pod jeho velením.

Plán, vypracovaný Georgem Marshallm, Dwightem Eisenhowerem, Bernardem Montgomerym, Omarem Bradleyem, Bertramem Ramsayem, Walterem Bedell-Smithem, Arturem Tedderem a Trafford Leigh-Mallorym, útokem na pět pláží západně od řeky Orne pod krycími jmény Sword, Juno, Gold, Omaha a Utah) britskou 2.armádou, americkou první armádou a kanadskou první armádou, byl uskutečněn 6.června 1944 . 2,727 lodí se plavilo k břehům Normandie a prvního dne se vylodilo 156,000 vojáků na šířce třiceti mil pobřeží. Bylo to největší a nejmocnější loďstvo, které se vůbec kdy plavilo na moři.

Spojenci měli čelit rozmístění 50 německých divizí pod velením generála Erwin Rommela. Na pláži Omahy, zemřelo tento den 2,500 vojáků.Tři spojenecké výsadkové divize, (dvě americké a jedna britská),byly vysazeny k útoku na opěrné body a zabránění přísunu posil německých jednotek po komunikacích. 23,000 výsadkářů dopravených vzduchem, (15,500 bylo Američanů) svádělo tuhé boje v týlu nepřítele a 6,000 těchto mužů bylo zabito či těžce zraněno. V období příštích pár dní obsadili spojenci 15 km pobřeží z moře a ze vzduchu v Normandii, za cenu 10,300 obětí.

V roce 1944 byl jmenován generál Douglas MacArthur vrchním velitelem jihozápadního Pacifiku pro taktické boje v oblasti. Jeho strategie spočívala ve vylodění na ostrovech z mnoha stran, a tak se vyhnout čelním útokům a omezit počet amerických obětí

20. října, 1944, generál Walter Krueger a US šestá armáda přistála na Leyte. Tam se následně odehrála největší námořní bitva v historii. Bylo to rozhodující vítězství pro spojence s japonským vojenským námořnictvem.Američané ztratili čtyři přepravní lodě, tři bitevní a deset motorových lodí. Japonsko mělo 48,000 mrtvých.

15. prosince 1944 se Američané vrátili na Filipíny. Na pláži MacArthur oznámil: "lidé z Filipín, já jsem se vrátil, pojdte všichni s námi." Japonská armáda, pod generálem Tomoyuki Yamashitou, vedla již jen týlovou přepadovou válku, až do roku 1945. Nyní bylo rozhodnuto pokusit se a zachytit na malém sopečném ostrově Iwo Jima který byl bráněný 20,000 veterány japonského výsadku Special Naval. Během února 1945, Japonci vytvořili pevnost na Mount Suribachi a tuto pevnost museli bránit před nesmírnou vzdušnou a námořní dělostřeleckou palbou, z 5. amerických flotil pod vedením admirála Raymonda Spruance. 19. února se Američané vylodili na ostrově. Přes 250,000 mužů a 900 lodí bylo zapojeno do této operace. Hlavní cíl byl zachytit tři ostrovní přistávací plochy a získat tak leteckou základnu pro plánovanou spojeneckou invazi do Japonska.

Američanům se podařilo za tři dny zachytit na Mount Suribachi, ale silná japonská obrana znamenala, že druhou přistávací plochu v Motoyama obsadili až 28. února 1945. Konec bojů se odehrával v opevněných kopcích a tato poslední obranná postavení byla obsazena až 10. března.. Malé skupiny japonských vojáků, bojujících na třech letištích, nebyly však ochotny přenechat místo obrovským bombardérům B - 29 Superfortress, Jejich boj trval až do konce března. Z 23,000 japonských vojáků, obránců Iwo Jimy, jen 216 bylo zajato. Americké síly utrpěly také velké ztráty a na ostrově zemřelo 5.391 příslušníků námořní pěchoty a raněných bylo 17.400.

[United States Army Air Force](#) nyní bylo schopné užívat ostrov a zahájit bombardovací nálety na Japonsko. Velké množství japonských stavení zhotovených z dřeva vytvořili ohnivě bouře. V noci z 9 na 10. března 1945, bylo takto devastováno Tokio. Pak následovaly útoky na Nagoyu, Kobe, Osku a Yokohamu. Odhadem bylo zabito 260,000 lidí a 9.2 milionu nemělo střechu nad hlavou

.MacArthur se nyní připravoval na poslední vylodění na Okinawě, ležící jen 563km (350 mil) od japonské pevniny. Nejvhodnější místo pro přístav, letiště a vojenská zařízení a perfektní základ pro významnější útok na Japonsko. Byl však dobře bráněný, s 120,000 vojáky, pod vedením generála Mitsuru Ushijima. Japonci také disponovali silou asi 10,000 letadel, k obraně ostrova. Po čtyřdenní dělostřelecké palbě z 1,300 invazních lodí, 1. dubna 1945 přinutila přesunout Japonce do pozic mimo západní pobřeží Okinawy.

Pod vedením generálporučíka Simona Bucknera, se vylodilo 155,000 mužů. Než bitva skončila, bojovalo však více než 300,000 vojáků o Okinawu. Prvního dne bojů, se vylodilo v Haguushi 60.000 mužů. Následně byla obsazena dvě denní letiště a za těžké palby a mnoha obětí dosáhli Shuri. 4. května za podpory třech obojživelných sborů a šesti námořních divizí, Američané byli schopni odrazit divoký protiútok generála Mitsuru Ushijimy Na moři mimo Okinawu, 700 letadel kamikadze potopilo 6. dubna a poškodilo 13 US torpédoborců. Obrovská bitevní loď Yamato, které chybělo palivo pro zpáteční jízdu, byla poslána na sebevražednou misi a potopena 7. května.

11. května, generálporučík Simon Buckner, zahájil další ofenzivu na opevnění Shuri a Japonci nakonec byli přinuceni se stáhnout. Buckner byl zabit 18. června a za tři dny později byl nahrazen generálem Royem Geigerem, který oznámil, že ostrov byl obsazen. Když bylo jasné, že je poražen, spáchal Mitsuru Ushijima rituální sebevraždu (hari-kiri). Obsazení Okinawy stálo Američany 49.000 obětí, z toho 12.520 zemřelo. 110.000 Japonců bylo zabito na tomto ostrově.

Ostrov byl připraven pro invazi do Japonska. B - 29 Superfortress shodil atomovou bombu na Hiroshimu 6. srpna 1945. Japonsko se nevzdalo ihned, teprve druhá bomba shozena na Nagasaki o tři dny později 10. srpna přinutila Japonce ke kapitulaci a válka skončila. US

Armáda měla ve válce dohromady 10.420.000 mužů a žen